

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119205371
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1119205371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanej: O. N., D.. XX.X.XXXX, N. Š. X, N. Š., o zaplatenie 65,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2019, č.k. 7Csp/7/2019-46, jednomyseľne takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie sa o d m i e t a.

V zostávajúcej časti sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz zo dňa 14.6.2019, č.k. 7Csp/7/2019-26 (výrok I.), uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9,74 eur od 4.5.2016 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a žalovanej nepriznal náhradu trov konania (výrok IV.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 9 ods. 4, § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 796 ods. 1§ 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že z nesporných tvrdení žalobcu mal preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvorili poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 3.2.2016, a že žalovaný porušil povinnosť platiť poisťné v štvrtročných splátkach a nezaplatil splátku splatnú 3.5.2016. Uviedol, že žalobca v žalobe tvrdil, že má nárok na poisťné za obdobie od 3.5.2016 do 23.11.2016 vo výške 65,24 eur. Z nesporného skutkového tvrdenia žalobcu o tom, že obdobiu od 3.5.2016 do 23.11.2016 zodpovedá poisťné vo výške 65,24 eur súd dospel k záveru, že poisťné bolo dojednané v takej výške, ktorej zodpovedá poisťné za jeden deň vo výške 0,3246666 eur. Zdôraznil, že žaloba neobsahovala žiadne iné skutkové tvrdenia. Konštatoval, že závery o tom, kedy poisťenie zaniklo a aká je výška jeho nároku nie sú skutkovými tvrdeniami, ale záverom žalobcu o oprávnenosti jeho nároku a jeho výške s tým, že výška žalovaného nároku nepredstavuje žiadne skutkové tvrdenie. Zistil, že zmluvné strany spolu platne uzatvorili poisťovnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poisťenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťníka, ktorým bol žalovaný, pričom na základe tejto zmluvy vznikla žalobcovi ako poisťovní povinnosť poskytnúť žalovanému poisťné plnenie v prípade vzniku poisťnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť

platiť dojednané poistné. Ďalej uviedol, že zo žaloby vyplýva, že žalovaný nezaplatil poistné, ktoré sa malo stať splatné dňa 03.05.2016. Konštatoval, že poistné je spravidla splatné prvého dňa poistného obdobia (§796 ods. 2 Občianskeho zákonníka), avšak v prejednávanej veci sa sporové strany dohodli, že poistné, ktoré by inak bolo splatné 3.2 príslušného kalendárneho roka, bude splatné v štvrtročných splátkach, čo v súlade s § 769 ods. 2 bolo v termínoch 3.2., 3.5., 3.8. a 3.11. príslušného kalendárneho roka. Uviedol, že podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti zaniklo v danom prípade zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti (ak nebola v poistnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil ani nepreukázal). Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci) o tom, že žalovaný nezaplatil poistné splatné 3.5.2016. V súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 3.5.2016, t.j. dňa 3.6.2016. Poukázal na to, že v danom prípade nie je možná ani aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplacením štvrtročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie trvania poistného vzťahu od 3.5.2016 do 3.6.2016, čo predstavuje sumu vo výške 9,74 eur, preto v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú. Vzhľadom na to, že žalovaný nezaplatil poistné v lehote splatnosti (3.5.2016), vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa (4.5.2016) nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (9,74 eur) vo výške ustanovenej § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., teda v sadzbe 5 % ročne. Žalobu vo zvyšku uplatnenej istiny 55,50 eur a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej istiny vyhodnotil ako nedôvodnú a zamietol ju. Zdôraznil, že skutkový stav prejednávanej veci nebol sporný, žaloba obsahovala minimum skutkových tvrdení, ktoré súd z právnej stránky vyhodnotil odlišne, ako to urobil žalobca. Osobitne vyhodnotil odlišne od žalobcu otázku dňa zániku poistného vzťahu, čo malo zásadný vplyv na posúdenie výšky uplatneného nároku, pričom zamietnutie časti žaloby nebolo výsledkom spornosti skutkových tvrdení, ale dôsledkom odlišného právneho posúdenia skutkových tvrdení žalobcu súdom. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). a v konaní úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p., t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Upriamil pozornosť na to, že súd prvej inštancie už vo veci raz rozhodol platobným rozkazom, ktorým vyhovel žalobcom uplatnenému nároku v plnom rozsahu a jediným dôvodom na jeho zrušenie bola skutočnosť, že žalovanému ho nebolo možné doručiť. Považoval za nepochopiteľné, že za okolností, keď už raz vo veci rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, a tieto následne neboli nijakým spôsobom zo strany žalovanej spochybnené, sa bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii pri vydaní rozsudku absolútne odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol. Uviedol, že z poistnej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany si dojednali začiatok poistenia na deň 3.2.2016 s ročným poistným 116,85 eur platené štvrtročne (lehotné poistné vo výške 29,21 eur), žalovaná teda mala uhrádzať poistné v štvrtročných splátkach po 29,21 eur (splatných vždy 3.2., 3.5., 3.8., 3.11.), pričom žalovaná uhradila poistné do 2.5.2016, t.j. mala uhradenú prvú splátku za prvé poistné obdobie. Ďalej tvrdil, že ďalšie splátky zaplatené neboli a k zániku poistenia došlo dňa 23.11.2016 z dôvodu evidencie prevodu držby poisteného motorového vozidla na inú osobu v evidencii vozidiel, a to v súlade s § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Mal za to, že z uvedeného vyplýva, že nakoľko si zmluvné strany dojednali úhradu ročného poistného v štvrtročných splátkach, poistenie by zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky splatnej 3.11.2016, avšak zánik poistenia nastal už skôr - dňa 23.11.2016, pričom tento dátum vyplýva z podanej žaloby ako aj z oznámenia o zániku poistnej zmluvy. Uviedol spôsob výpočtu dlžného poistenia (ročné poistné/360 x počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia), čo tvorí sumu 65,24 eur. Poukázal na to, že žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, preto

nespochybnila žiadne tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe (predovšetkým nespochybnila dátum zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poistného), z toho dôvodu mal súd považovať všetky tvrdenia žalobcu o existencii nároku za nesporné. Zároveň poukázal na § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má poisťiteľ právo na poistné za dobu do zániku poistenia, z čoho vyplýva, že právo na poistné závisí od trvania poistenia, teda od dĺžky obdobia, počas ktorého poisťovňa poskytovala poistnú ochranu, a nie od preukázania zániku poistenia na súde. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. K odvolaniu pripojil všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, žiadosť žalovanej o zánik poistenia z dôvodu zániku rizika zo dňa 25.11.2016 a osvedčenie o evidencii vozidla.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

6. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 17.4.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 65,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 65,24 eur od 4.5.2016 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa 3.2.2016 uzatvoril so žalovanou poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, pričom na základe poistnej zmluvy si strany sporu dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrťročne, avšak žalovaná porušila túto zmluvne dohodnutú povinnosť. Ďalej uviedol, že poistenie za poistné obdobie sa stalo splatným dňa 3.5.2016. Následne citoval ust. § 9 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Na základe uvedeného žiadal v spojení s § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o zaplatenie nároku na poistné do 23.11.2016 vo výške 65,24 eur a úroku z omeškania odo dňa 4.5.2016 do zaplatenia. K žalobe žalobca pripojil potvrdenie o uzatvorení poistno-zmluvného vzťahu a oznámenie o zániku poisteného rizika a upomienku zo dňa 9.12.2016 adresovanú žalovanej, v ktorom žalobca žalovanej oznámil, že poistná zmluva zanikla z dôvodu oznámenia o zániku poistného rizika dňa 23.11.2016 a vyzval ho k úhrade dlžného poistného vo výške 65,24 eur. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz zo dňa 14.6.2019, č.k. 7Csp/7/2019-26, ktorým vyhovel nároku žalobcu v plnom rozsahu, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk. Následne súd prvej inštancie doručil žalobný návrh žalovanej postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p.. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila. Postupom podľa § 177 ods. 2 a § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu.

7. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.

8. Podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poistného je poisťovateľ povinný poistníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk.

9. Podľa § 150 ods.1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p., na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

11. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

13. Podľa § 297 C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. K námietkam odvolateľa, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva, odvolací súd zaujal nasledovné stanovisko. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie o žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, majúc za to, že boli splnené podmienky podľa ust. § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p.. Zásada nariadenia pojednávania vo veci samej vyjadruje zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania, výnimkou z tejto zásady je ust. § 177 ods. 2 C.s.p. a ust. § 297 C.s.p.. V prvom rade je potrebné konštatovať, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor, preto prichádzala do úvahy aplikácia § 297 písm. b) C.s.p. (nie § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p. ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie). Ust. § 297 písm. b) C.s.p. umožňuje súdu nenariadiť vo veci pojednávanie za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok a to, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanej bola žaloba spolu s prílohami doručená v zmysle ust. § 116 ods. 2 C.s.p. dňa 8.11.2019, žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnila ani nepoprela. Vzhľadom k uvedenému prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 151 ods. 1 C.s.p., t.j. že skutkové tvrdenia strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nespornosť tvrdení je dôležitou pre hodnotenie vykonaného dokazovania a skutkového zistenia stavu, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nesporné skutkové zistenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza pri rozhodnutí vo veci samej. V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných tvrdení, pričom splnenie podmienky, že tvrdenia strán nie sú sporné, celkom závisí od procesných úkonov žalovaného.

15. Je potrebné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že žaloba obsahovala iba údaje o uzatvorení poisťnej zmluvy, dohodnutom spôsobe platenia poisťného a údaj o splatnosti poistenia za poisťné obdobie (3.5.2016). Žaloba neobsahovala žiadne iné skutkové tvrdenia, a už vôbec nie tie, ktoré prezentoval žalobca v podanom odvolaní a ktoré preukazoval listinnými dôkazmi predloženými v odvolacom konaní. Je potrebné zdôrazniť, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.). V žalobe absentovali tvrdenia žalobcu (prezentované v odvolaní) o tom, že k zániku poistenia došlo dňa 23.11.2016 z dôvodu evidencie prevodu držby poisťného vozidla na základe oznámenia žalovanej o zániku poistenia z dôvodu zániku rizika. V danej veci pritom išlo o podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ktorých existencia by odôvodňovala postup súdu, na základe ktorého by došlo k vyhoveniu žalobe tak ako to požadoval žalobca za situácie, že by nedošlo k ich popretiu zo strany žalovanej a považovali by sa za nesporné. Takéto tvrdenia zo strany žalobcu však v žalobe absentovali, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z tých nesporných tvrdení uvedených v žalobe, na základe ktorých ustálil, že v dôsledku nezaplatenia poisťného splatného dňa 3.5.2016 vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie pomernej časti poisťného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie od 3.5.2016 do 3.6.2016. Z uvedeného je zrejmé, že súd mal dostatok skutkových tvrdení potrebných pre rozhodnutie veci, pričom tieto po právnej stránke posúdil, a výsledkom tohto právneho posúdenia bolo vydanie rozhodnutia, ktorým čiastočne vyhovel žalobe.

16. Ak žalobca vo svojej argumentácii poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.7.2018, sp.zn. 6Co/180/2018, odvolací súd konštatuje, že ide o odlišnú skutkovú a právnu vec, ktorej závery nemožno aplikovať na tento prejednávaný prípad. Vo veci sp.zn. 6Co/180/2018 išlo o situáciu, keď súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoj nárok, a to napriek existencii nesporných skutkových tvrdení, z ktorých bolo možné zistiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti potrebné pre rozhodnutie veci.

17. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa absolútne odchýlil od svojho pôvodného právneho názoru, na základe ktorého vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel nároku žalobcu v

plnom rozsahu, odvolací súd konštatuje, že súd nie je viazaný právnym názorom vysloveným vo svojom skoršom rozhodnutí, ktoré bolo následne zrušené. Berúc do úvahy skutočnosť, že žalobca podal odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť výroku I. napadnutého rozsudku, keď súd prvej inštancie postupoval v súlade s 266 ods. 3 C.s.p. a platobný rozkaz zrušil z dôvodu nemožnosti jeho doručenia žalovanej do vlastných rúk.

18. Zároveň je potrebné konštatovať, že vo vzťahu k výroku II. rozsudku ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou s poukazom na § 359 C.s.p., v zmysle ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Keďže výrok II. napadnutého rozsudku (prisudzujúci výrok) nebol vydaný v neprospech žalobcu, tento nie je osobou oprávnenou podať odvolanie vo vzťahu k uvedenému výroku, ktorá skutočnosť je zároveň dôvodom na odmietnutie odvolania proti tomuto výroku napadnutého rozhodnutia.

19. Na základe uvedeného odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku II. prvoinštančného rozsudku a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p. a plne úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania zohľadňujúc skutočnosť, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).